

As You Like It

*Nem válik tőlem lélekké a lélek,
nem érik másban felnőtté szavam —
mínuszba írok és mínuszba élek
egy sorsjátékban, mely nincs, bárha van.
Jól megkevernek cselvető szokások,
sipista eszmék — blöffös zsókerek,
cinkelt cédák, vörös királyok, ászok
körébe vetnek. Vesztek vagy nyerek —
honnan tudnám, ha bármelyik lapon csak
én vagyok, s hány hatalmas pakliban
kell tétjeimnek értelmére rontsak,
hány szín alatt osszak-kapjak, s mi van,
ha tétlenül lakóit várja már
a lelkes szó, a rozszant kártyavár?*

Helyzetdal két verssor között

*Talán dűnnyögj egy új mesét . . .
a tét, a tét, a tét, a tét
csak annyi: hittet elfeledd,
hiéna jár szíved felett —
két dobbanás közt surran át,
eszmék árnyéka rejti őt,
s gyerekpupillákból terád
leselkedik remélt jövőnk
ködéből, mint új értelem,
akárha dűhtől fénylene —
a felnövekvő félelem,
szabad szavaknak szégyene
szívek felett, hol más mesét
(§ — § — § — § —)
üvölt a vád, s hogy végigéld:
Járkálj csak, halálraitélt!*